

Cvrček houslista

Na té stráni u mlýna
chytla tráva stařina,
Cvrčkovi tam vyhořela
postýlka i peřina.

Cvrček, chudý houslista,
žebrákem byl dojista,
zbyly mu jen staré housle,
ale stály za tři sta.

Kdo je znal, jak znal je on,
dal by za ně milion:
byly housle čarodějky,
hlásek měly jako zvon.

Kdo si na ně pozahrál,
ať byl chud'as, nebo král,
kdyby neměl ani groše,
neplakal a nezoufal.

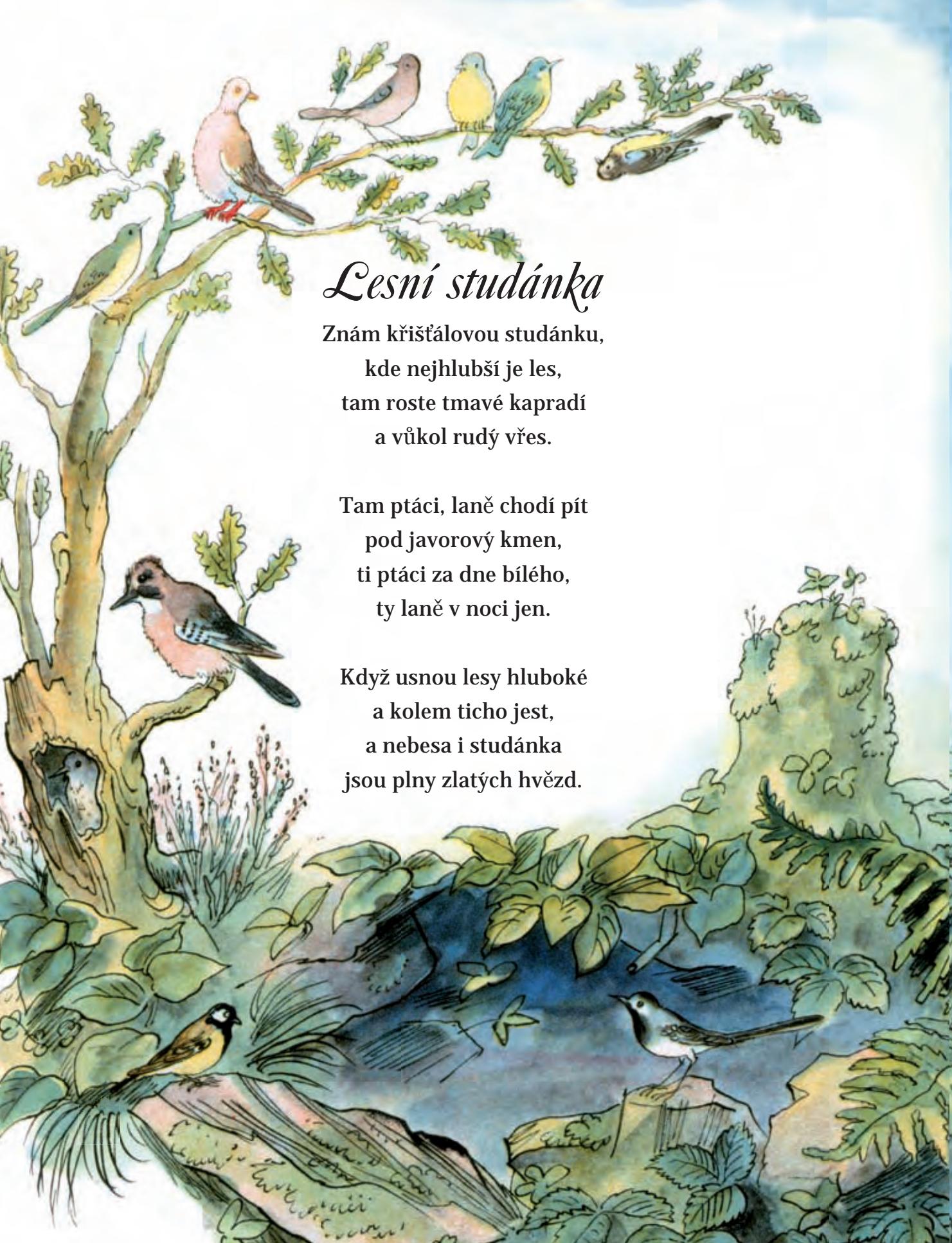
Ani Cvrček na stráni
hlavu smutně nesklání,
ohněm ještě umouněný,
dal se chutě do hraní.

Potom chytil motyku,
koupil si pár koníků,
ve dne ryl a vozil, kopal,
večer dělal muziku.

A než byla sobota,
skončila se robota,
komůrka je v duté mezi,
žádná není jako ta.

A když přední Cvrček stál,
celý svět se na něj smál,
kamarády na sto honů
ještě k tomu rozehrál.

Lesní studánka

Znám křišťálovou studánku,
kde nejhlubší je les,
tam roste tmavé kapradí
a vůkol rudý vřes.

Tam ptáci, laně chodí pít
pod javorový kmen,
ti ptáci za dne bílého,
ty laně v noci jen.

Když usnou lesy hluboké
a kolem ticho jest,
a nebesa i studánka
jsou plny zlatých hvězd.

